

รูปแบบการพัฒนาทักษะการอ่านออก-เขียนได้ สำหรับนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์มลายูในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้*

A Literacy Development Model for Malay Students in the Three Southern Border Provinces of Thailand

จิตติขวัญ ภูพันธ์ตระกูล¹ สุรัสวดี นราพงศ์เกษม¹ มรินดา บุรรุ่งโรจน์² สรัญญา กฤษณานูวัต²

¹สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา อ.เทศบาล 3 ต.สะเตง อ.เมือง จ.ยะลา

โทรศัพท์ 0 7329 9699 อีเมล chittikhwan.p@yru.ac.th, suratsawadee.n@yru.ac.th

²สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย มหาวิทยาลัยมหิดล อ.พุทธมณฑล ต.ศาลายา อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม

โทรศัพท์ 0 2800 2308-14 อีเมล mirinda.bur@mahidol.ac.th, lcsaranya@mahidol.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออก-เขียนได้ของนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์มลายูในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยรวบรวมข้อมูลจากครูผู้สอนภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาและนักวิชาการในพื้นที่ รวมทั้งสิ้น 25 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดการเรียนการสอนใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 และมีการปรับใช้หลักสูตรในระดับเขตพื้นที่หรือกลุ่มโรงเรียน และระดับครูผู้สอน 2) วิธีการสอนที่ครูใช้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน-เขียนของนักเรียน แบ่งได้ 3 กลุ่มคือ 1) วิธีการสอนอ่านเขียนแบบบูรณาการ ได้แก่ การสอนภาษาไทยโดยใช้วิธีประสบการณ์ตรง, การสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา, วิธีการสอนการเขียนเรื่องภาษาไทย และการพัฒนาการเรียนการสอนอ่าน-เขียนภาษาไทย 350 ชั่วโมง อ่านออกเขียนได้ 2) การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาท้องถิ่นและภาษาไทยเป็นสื่อ 3) วิธีการสอนอ่าน-เขียนภาษาไทยแบบแก้ไขปัญหาเฉพาะด้าน ได้แก่ การสอนภาษาไทยที่เน้นกระบวนการคิดและการโต้ตอบสื่อสาร และการสอนภาษาไทยที่เน้นหลักเกณฑ์ทางภาษาหรือไวยากรณ์

คำสำคัญ: ทักษะการอ่านออก-เขียนได้, กลุ่มชาติพันธุ์มลายู, สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

Abstract

This research aimed to study the literacy development model for Malay students in the three southern border provinces of Thailand. The data was collected from Thai language teachers in primary schools and academics. The result has shown that 1) teachers used the Basic Education Core Curriculum B.E. 2551 (A.D. 2008) to design teaching methods and lesson plans. 2) there were 3 types of teaching methods for the students' literacy skill development. The first was Integrated teaching methods : using learning direct experiences, encountering language context, writing by using story lines, and 350 hours for literacy development. The second was instruction design by using both Thai and local dialect. The last was special literacy teaching methods: teaching focusing on thinking process and communication, and teaching focusing on grammar.

Keyword: Literacy, Malay, Southern Border Provinces

* บทความฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัย “การศึกษาหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนอ่าน-เขียนภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาในโรงเรียนท้องถิ่นและโรงเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ในพื้นที่ภาคใต้” ภายใต้การสนับสนุนของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

1. บทนำ

พื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมโดยเฉพาะการใช้ภาษา กลุ่มเยาวชนที่อาศัยอยู่ในเขตเมือง มักจะใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร แต่กลุ่มเยาวชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่นอกเมืองส่วนใหญ่จะใช้ภาษาท้องถิ่น โดยเฉพาะกลุ่มชาติพันธุ์มลายูในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้จะใช้ภาษามลายูถิ่นในการสื่อสาร ดังนั้นการเรียนรู้ภาษาไทยซึ่งนับเป็นภาษาที่ 2 ย่อมไม่ได้ง่ายดายเช่นเดียวกับนักเรียนที่พูดภาษาไทยเป็นภาษาแม่ เนื่องจากโรงเรียนสายสามัญที่สังกัดกระทรวงศึกษาธิการจะใช้ภาษาไทยในการจัดการเรียนการสอน

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2553) ได้ศึกษารวบรวมและนำเสนอข้อมูลการประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาชาติประจำปีพุทธศักราช 2550-2551 ผลการสอบ O-NET ป.6 ประจำปีการศึกษา 2552 วิชาภาษาไทย พบว่า เยาวชนจากเขตพื้นที่การศึกษาภาคใต้ติดอันดับสูงสุด และติดอันดับต่ำสุดของประเทศในคราวเดียวกัน โดยเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดพัทลุงติดอันดับจังหวัดที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด 15 อันดับแรกของประเทศ แต่เขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส กลับติดอันดับจังหวัดที่มีคะแนนต่ำสุด 15 อันดับสุดท้ายของประเทศหากพิจารณาในเรื่องความแตกต่างและความสอดคล้องของภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวันและภาษาที่ใช้ในชั้นเรียนพบว่า ในพื้นที่จังหวัดพัทลุงนักเรียนส่วนใหญ่พูดสื่อสารโดยใช้ภาษาไทย แตกต่างจากนักเรียนในจังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส ซึ่งส่วนใหญ่เป็นนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ พูดสื่อสารด้วยภาษามลายูถิ่นแตกต่างไปจากภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาราชการและเป็นภาษาที่ใช้ในชั้นเรียน ทั้งนี้ด้วยพื้นฐานภาษาของนักเรียนในพื้นที่ต่าง ๆ อาจส่งผลต่อพัฒนาการเรียนรู้ภาษาไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากไม่มีการปรับวิธีการสอนให้สอดคล้องเหมาะสมกับพื้นฐานทางภาษาของนักเรียน

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ และคณะ (2550) กล่าวถึงสภาการจัดการศึกษาในพื้นที่ชายแดนภาคใต้ไว้ว่า รัฐบาลเกือบทุกสมัยนับตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันตระหนักถึงความสำคัญจำเป็นในการพัฒนาการศึกษาในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้มาโดยตลอด ทั้งการปฏิรูปการศึกษา การจัดตั้งโรงเรียน และหน่วยงานเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาในพื้นที่ชายแดนภาคใต้ แม้ว่ารัฐได้ใช้ความพยายามในการพัฒนาการศึกษาในพื้นที่มาอย่างต่อเนื่อง แต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในพื้นที่ยังคงอยู่ในระดับต่ำกว่าภาพรวมของประเทศ

ความแตกต่างระหว่างภาษาท้องถิ่นและภาษาไทยถือเป็นปัญหาในการเรียนรู้ของนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์มลายู ด้วยลักษณะของภาษาท้องถิ่นซึ่งแตกต่างจากภาษาไทย ส่งผลกระทบต่อการอ่าน-เขียนอย่างชัดเจนไม่ว่าจะเป็นเรื่องระดับเสียงวรรณยุกต์ ซึ่งส่งผลต่อการเรียนรู้การผันอักษรสามหมู่และการเลือกใช้อักษรในการเขียนคำระหว่างกลุ่มอักษรสูง-ต่ำ รวมถึงการใช้เครื่องหมายวรรณยุกต์ นอกจากนี้ยังมีเรื่องระบบเสียงพยัญชนะท้ายในภาษาล้านน้อยกว่าภาษาไทย อีกทั้งในระบบภาษาไทยมีความซับซ้อนเรื่องพยัญชนะท้ายไม่ตรงมาตราเพิ่มเข้าไปทำให้เกิดความผิดพลาดมากขึ้นในการเรียนอ่าน-เขียน สำหรับปัญหาในการเรียงลำดับคำในประโยคล้วนเป็นปัญหาที่รองลงมา ทั้งนี้ยังมีปัญหาเกี่ยวกับความหมายของคำ ซึ่งหากเป็นคำพื้นฐานในชีวิตประจำวันนักเรียนยังสามารถทำความเข้าใจได้ แต่หากเป็นคำนามธรรม หรือคำที่แสดงการจัดกลุ่ม เช่น พิษ, วัตถุ, ชนิด เหล่านี้ นักเรียนระดับชั้นประถมอาจไม่เข้าใจ อีกทั้งคำศัพท์ในวรรณกรรม-วรรณคดีไทย ล้วนเป็นคำยากที่นักเรียนไม่สามารถทำความเข้าใจได้อย่างรวดเร็ว

การเรียนรู้และการใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองยังส่งผลให้เกิดปัญหาในการใช้ภาษาไทยของนักเรียน นักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์มลายูในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ดังที่สุภา วัชรสุขุม (2559) ได้ศึกษา “ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักเรียนนักศึกษาไทยเชื้อสายไทยมลายูในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้” ผลการศึกษาปรากฏทั้งปัญหาการออกเสียง การเลือกใช้คำในการพูดและการเขียน และการเรียงคำเข้าประโยค ด้านปัญหาการออกเสียงสืบเนื่องมาจากความแตกต่างของระบบเสียงภาษาไทยและภาษามลายูถิ่น เช่น การออกเสียงตัวสะกดที่เป็นเสียงกัก ในภาษาล้านนอยภาษาล้านนอย มีเพียงเสียงเดียวคือเสียงหยุด แต่ในภาษาไทยมีเสียงพยัญชนะท้ายถึง 3 เสียง ได้แก่ แม่กก แม่กด แม่กบ จึงทำให้เกิดความผิดพลาดในการออกเสียง จะออกเสียงเป็นเสียงหยุดหรือไม่ออกเสียงใด ๆ เช่น คำว่า รักษา ออกเสียงเป็น ระชา, แบทหมด ออกเสียงเป็น เบะหมด และยังพบปัญหาการออกเสียงวรรณยุกต์เนื่องจากภาษามลายูถิ่นไม่มีระบบเสียงวรรณยุกต์เหมือนภาษาไทย ด้านปัญหาการเลือกใช้คำในการพูดและการเขียน พบว่า

นักเรียนและนักศึกษาเชื้อสายไทยมลายูมักจะใช้ภาษาไทยและภาษามลายูปะปนกัน เนื่องจากไม่ทราบคำศัพท์ภาษาไทยและเคยชินกับการใช้ภาษาสลับกัน เช่น แดมอไม่เข้าใจก็ต่อ หมายถึง เขาไม่เข้าใจเรา, สับสนเดาะ หมายถึง สับสนหรือไม่ และปัญหาการเรียงคำเข้าประโยค ซึ่งปรากฏทั้งในการพูดและการเขียน เช่น พาไปสมัครเรียนน่อง หมายถึง พาน้องไปสมัครเรียน, เสร็จแล้วกิน หมายถึง กินเสร็จแล้ว ในภาษาไทย

ความแตกต่างระหว่างภาษาท้องถิ่นและภาษาไทยเป็นปัญหาก้าวแรกสำหรับการเรียนรู้ แต่ความซับซ้อนและความยากของระบบภาษาไทย ซึ่งผู้เรียนอาจไม่จำเป็นต้องเรียนในระดับประถมศึกษา ล้วนเป็นปัญหาก้าวที่สองของนักเรียนที่พูดภาษาท้องถิ่น ซึ่งด้วยลักษณะความยากของเนื้อหาในภาษาไทยที่นำมาจัดลำดับในเนื้อหาที่ใช้สอน รวมถึงการวัดผลด้วยข้อสอบที่เน้นหลักไวยากรณ์ น่าจะส่งผลให้ความซับซ้อนและความยากดังกล่าว เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนไทยที่พูดภาษาไทยในพื้นที่ภาคใต้ด้วยเช่นกัน จากปัญหาเรื่องการใช้ภาษาไทยและการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์มลายูในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ส่งผลให้ครูและนักวิชาการในพื้นที่ต้องคิดหาวิธีที่จะช่วยพัฒนาทักษะการอ่าน-เขียนของนักเรียนเพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง ดังนั้นคณะวิจัยจึงสนใจศึกษารูปแบบการพัฒนาทักษะการอ่านออก-เขียนได้สำหรับนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์มลายูในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อันจะทำให้เห็นแนวทางในการพัฒนาทักษะการอ่านออก-เขียนได้สำหรับเยาวชนกลุ่มชาติพันธุ์ภาคใต้

2. วัตถุประสงค์

2.1 เพื่อศึกษาหลักสูตรและการปรับใช้หลักสูตรการสอนภาษาไทยสำหรับนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์มลายูในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

2.2 เพื่อศึกษาวิธีการจัดการเรียนการสอนอ่าน-เขียนภาษาไทยในชั้นเรียนประถมศึกษา ในโรงเรียนที่มีนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์มลายูในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ผู้ให้ข้อมูลหลัก ได้แก่

3.1.1 ครูดีเด่น ครูต้นแบบ ครูแกนนำการสอนภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาในโรงเรียนที่มีนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์มลายู จำนวน 22 คน โดยเป็นผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาส

3.1.2 นักวิชาการ และนักวิจัยด้านการสอนภาษาไทยในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จำนวน 3 คน โดยคณะวิจัยได้ร่วมประชุมเพื่อร่วมเสนอชื่อและคัดเลือกนักวิชาการมาเข้าร่วมประชุมแลกเปลี่ยนข้อมูลวิธีการสอนอ่าน-เขียนภาษาไทย

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามวิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษา และแบบบันทึกการสังเกตการณ์ชั้นเรียน

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.1 สัมภาษณ์ครูดีเด่น ครูแกนนำ ด้านการสอนภาษาไทย โดยขอความอนุเคราะห์ข้อมูลจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาส รวมทั้งศึกษาเอกสารและงานวิจัยเพื่อสำรวจวิธีการสอนในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

3.3.2 จัดการประชุมแลกเปลี่ยนข้อมูลวิธีการสอนอ่าน-เขียนภาษาไทย โดยเชิญครูดีเด่น ครูแกนนำ ด้านการสอนภาษาไทยและนักวิชาการในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้เข้าร่วมประชุม

3.3.3 คัดเลือกวิธีการสอนที่มีความโดดเด่น และลงพื้นที่เพื่อสังเกตการณ์ชั้นเรียน รวมทั้งสัมภาษณ์ครูผู้สอน

3.3.4 รวบรวมและจัดกลุ่มข้อมูลเพื่อวิเคราะห์และอภิปรายผลการศึกษา

4. ผลการวิจัยและอภิปรายผล

จากการศึกษารวบรวมข้อมูลและการสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาไทยในโรงเรียนที่มีนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์มลายูในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ พบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ในการออกแบบวิธีการสอนและออกแบบแผนการจัดการเรียนการสอน โดยปรับหลักสูตรและใช้วิธีการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน-เขียน ดังนี้

4.1 การปรับใช้หลักสูตร แบ่งเป็น 2 ระดับคือ การปรับใช้หลักสูตรโดยระดับเขตพื้นที่หรือกลุ่มโรงเรียน และการปรับใช้หลักสูตรระดับครูผู้สอน ดังนี้

4.1.1 การปรับใช้หลักสูตรในเชิงโครงสร้าง ดำเนินการโดยระดับเขตพื้นที่และกลุ่มโรงเรียน: การปรับใช้หลักสูตรในรูปแบบนี้ ดำเนินการอย่างเป็นทางการ และเป็นระบบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงที่มีการประกาศนโยบายใหม่หรือมีการเร่งรัดจากส่วนกลาง (กระทรวงศึกษาธิการ) ทางเขตพื้นที่จะระดมความคิดจากนักการศึกษา นักศึกษานิเทศก์ ผู้บริหารโรงเรียน และครูชำนาญการ เพื่อออกแบบการสอนที่ทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบายต่างๆ ได้ ทั้งนี้ในการปรับใช้หลักสูตรระดับเขตพื้นที่และระดับโรงเรียน จะเกี่ยวข้องกับ

การปรับใช้หลักสูตรในระดับโครงสร้างอาจเกิดจาก นโยบายการศึกษาจากกระทรวงหรือเขตพื้นที่การศึกษา (ปัญหาในภาพรวมของเขตพื้นที่)

การปรับโครงสร้างเวลาเรียน : อาจมีการปรับเพิ่ม-ลดเวลาเรียนภาษาไทย เช่น โครงการภาษาไทย 350 ชั่วโมง อ่านออกเขียนได้ มีการปรับเพิ่มเวลาเรียนภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้น ป.1 ทั้งหมด จากเดิมเรียน 1 ชั่วโมงต่อวัน เป็น 2.30 ชั่วโมงต่อวัน เป็นต้น

แผนและสื่อการสอน: อาจมีการปรับจุดเน้นในทักษะที่ต้องการจะพัฒนา โดยพิจารณาเลือกจุดเน้นของตัวชี้วัด เช่น ตัวชี้วัดทักษะด้านการอ่าน-เขียน จะมีการออกแบบแผนการสอน/กิจกรรมการสอน และสื่อประกอบการสอนให้มีความเหมาะสมในแนวทางดังกล่าว ทั้งนี้โดยในพื้นที่ชายแดนใต้ เน้นทักษะการอ่าน-เขียน แบบเน้นไวยากรณ์เป็นสิ่งสำคัญ

การจัดสรรครูผู้สอน: ผู้บริหารโรงเรียนจำเป็นต้องจัดสรรครูผู้สอนให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการสอนภาษาไทย เช่น สรรหาครูผู้สอนภาษาไทยเพิ่มขึ้น หรือ พัฒนาบุคลากรหน่วยอื่นมาช่วยสอนภาษาไทยโดยฝึกอบรมเพิ่มเติม

การติดตามงาน (การนิเทศและติดตามผลการสอน): หากเป็นการปรับใช้หลักสูตรจากเขตพื้นที่และกลุ่มโรงเรียน มักจะมีคณะกรรมการและการสร้างเครื่องมือเพื่อติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบ ทั้งภายนอกและภายในโรงเรียน ทั้งนี้หากการปรับใช้หลักสูตรดำเนินการโดยเขตพื้นที่หรือกลุ่มโรงเรียน การนิเทศ ติดตาม และประเมินผลจะเน้นให้กลุ่มผู้มีความเข้าใจรูปแบบนั้นๆ ไปติดตาม เพื่อให้การตรวจสอบไม่คลาดเคลื่อนไปจากรูปแบบใหม่ที่เขตนั้นๆ ออกแบบ

การปรับใช้หลักสูตรในระดับเชิงโครงสร้างข้างต้นสอดคล้องกับงานวิจัยของมาโนชญ์ บุญญานวัตร และคณะ (2551) ซึ่งได้ทำโครงการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพการใช้ภาษาจริงของผู้เรียนในพหุวัฒนธรรม โดยใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นหลัก นำเนื้อหาสาระตามวัฒนธรรมการใช้ภาษาในท้องถิ่น มาเป็นสาระให้เหมาะสมกับผู้เรียน จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้อันเป็นแนวทางการสอน และจัดหลักสูตรการอบรมให้ครูผู้เข้าร่วมโครงการมีความสามารถในการใช้เทคนิควิธีการสอน การใช้กิจกรรมประกอบการสอนภาษาไทย ซึ่งพบว่าครูร้อยละ 80 ที่เข้าร่วมโครงการวิจัย มีพัฒนาการด้านการสอนภาษาไทยดีขึ้น และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อันเป็นได้อย่างดี มีความสุขในการสอนมากขึ้น และส่งผลให้นักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียนรู้ภาษาไทยดีขึ้นเช่นเดียวกัน

4.1.2 การปรับใช้หลักสูตรเฉพาะทักษะ ดำเนินการโดยครูผู้สอน: การปรับใช้หลักสูตรเฉพาะทักษะนี้ครูผู้สอนในวิชานั้นๆ จะเป็นผู้ออกแบบวิธีการสอนด้วยตนเอง (หรืออาจรวมกลุ่มครูในวิชาเดียวกัน) ทั้งนี้การ

ปรับใช้หลักสูตรรูปแบบนี้พบในกลุ่มครูผู้มีการสอนมาอย่างยาวนาน หรือ เป็นครูที่มักจะถูกเสนอชื่อ และผลงานเพื่อเข้าชิงรางวัลการสอนภาษาไทยต่างๆ เนื่องจากมีความสามารถ มองเห็นปัญหาการเรียนของผู้เรียน และออกแบบแผนการสอนและสื่อการสอนที่แก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ โดยการปรับใช้หลักสูตรของครูผู้สอนนี้ จะไม่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างเวลาเรียน หรือการสรรหาบุคลากรครูผู้สอน เพราะเป็นการปรับใช้หลักสูตรเฉพาะวิชาที่ตนเองดูแลอยู่ นอกจากนี้ยังไม่สามารถปรับลดตัวชี้วัดตามมาตรฐานการเรียนรู้ได้ ยังคงต้องสอนเนื้อหาให้ครอบคลุม ทุกตัวชี้วัดในกลุ่มสาระภาษาไทย แต่สามารถปรับลด-เพิ่มน้ำหนักของเนื้อหาในแต่ละตัวชี้วัดได้ ทั้งนี้องค์ประกอบที่ เกี่ยวข้องกับการปรับใช้หลักสูตรในระดับครูผู้สอน ได้แก่

ครูผู้สอนพบปัญหาการเรียนรู้อ่านภาษาไทยของนักเรียนในชั้นเรียนที่รับผิดชอบ การออกแบบวิธีการสอน (การปรับใช้หลักสูตร): จะขึ้นอยู่กับปัญหาการเรียนรู้อ่านภาษาไทยของนักเรียนในชั้นเรียน จากการสัมภาษณ์ครูส่วนใหญ่ที่พบ คือ วิธีการแก้ไขการอ่านจับใจความ, การเขียนตามมาตราตัวสะกด, สระที่มีการแปลงรูป, การใช้ เครื่องหมายวรรคตอน และ การจดจำอักษรพยัญชนะ-สระภาษาไทย เป็นต้น

การออกแบบสื่อการเรียนการสอน และแบบฝึกด้วยตนเอง: ครูผู้สอนจะมีความเชี่ยวชาญในการออกแบบ สื่อใหม่ๆ มาใช้เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนสนใจและสนุกสนานกับการเรียนมากขึ้น พร้อมกับสรรหาแบบฝึกหัด หรือ เนื้อหาใบงานมาให้แก่นักเรียนได้มีโอกาสอ่านเรื่องราว นอกเหนือไปจากตำราเรียนที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

การจัดทำเครื่องมือประเมินผลภายใน: โดยส่วนใหญ่ครูใช้แบบประเมินพัฒนาการให้คะแนน และแบบ ประเมินรูบริค เพื่อประเมินผลนักเรียนและประเมินวิธีการสอนที่ครูใช้

4.2 วิธีการจัดการเรียนการสอนอ่าน-เขียนภาษาไทยในชั้นเรียนประถมศึกษาในโรงเรียนที่มีนักเรียนกลุ่ม ชาติพันธุ์หลายในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากการรวบรวมข้อมูลจากครู นักวิชาการและนักวิจัยด้านการ สอนภาษาไทย และการลงพื้นที่เพื่อสังเกตการณ์ชั้นเรียน พบว่าวิธีการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะ การอ่าน-เขียนมีดังนี้

4.2.1 วิธีการสอนอ่าน-เขียนแบบบูรณาการ จากการสัมภาษณ์และเก็บข้อมูลจากครูและ นักวิชาการในพื้นที่พบว่า วิธีการสอนอ่าน-เขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาในพื้นที่ภาคใต้ ที่ บูรณาการร่วมกับวิชาอื่น ๆ หรือเกี่ยวข้องกับการบูรณาการโครงสร้างชั่วโมงเรียน มีรูปแบบดังนี้

การสอนภาษาไทยโดยใช้วิธีประสบการณ์ตรง มุ่งให้นักเรียนมีคลังคำศัพท์ภาษาไทยมากเพียงพอต่อการ อ่าน-เขียนในระดับชั้นประถมศึกษา ผ่านการการจัดสภาพแวดล้อมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์จากการปฏิบัติจริง เห็นสิ่งของและวัตถุจริง

การสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะฟัง พูด อ่าน และเขียน ไปพร้อมๆ กัน โดยเริ่มต้นจากการฟังเรื่องราวง่าย ๆ ในภาษาไทยได้อย่างเข้าใจ จากนั้นสามารถจำสัญลักษณ์ ของคำและเข้าใจความหมายของคำในประโยคต่าง ๆ ตามความคิดเห็นของตนเองได้ โดยกระบวนการสำคัญมี 5 ขั้นตอน ได้แก่ ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง, นักเรียนเล่าเรื่องกลับ (ลำดับเรื่อง, อ่านออกเสียง, แสดงบทบาทสมมติ, กิจกรรมทางภาษา), นักเรียนและครูเขียนเรื่องใหม่ร่วมกัน โดยใช้คำจากเรื่องที่ฟัง, นำเนื้อเรื่องมาทำหนังสือเล่มใหญ่ ร่วมกัน และทำกิจกรรมทางภาษา/ไวยากรณ์จากเนื้อหาในหนังสือที่ร่วมกันสร้างขึ้นให้ครบตามวัตถุประสงค์หรือ ตัวชี้วัดที่กำหนด

การสอนการเขียนเรื่องภาษาไทย (Story Line) ซึ่งเป็นการบูรณาการเนื้อหาที่จะนำมาเขียนร่วมกับ รายวิชาอื่น ๆ โดยเริ่มต้นจากการวิเคราะห์หลักสูตรทุกวิชา และนำเรื่องราวรายวิชาที่สอดคล้องกันมาสังเคราะห์ และนำมาสร้างคำถาม และสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้สิ่งที่เกิดขึ้นรอบตัว เชื่อมโยงกับ ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน เช่น การบูรณาการวิถีชีวิตมุสลิม จากนั้นเมื่อต้องการเน้นทักษะการเขียนเรื่อง ในภาษาไทย ให้ประยุกต์เนื้อหาและคำศัพท์จากวิชาต่าง ๆ เหล่านี้ ร่วมกับหลักภาษาไทยและหลักการเขียน และ ตรวจสอบความเข้าใจจากการอ่านและอธิบายเนื้อเรื่อง พร้อมทั้งตรวจสอบหลักไวยากรณ์และการสะกดจากการ เขียน

การพัฒนาการเรียนการสอนอ่าน-เขียนภาษาไทย 350 ชั่วโมง อ่านออกเขียนได้ โดยมีเป้าหมายให้กลุ่มครูที่ไม่ได้จบภาษาไทยโดยตรง สามารถสอนให้นักเรียนที่ไม่รู้หนังสือให้อ่าน-เขียนภาษาไทยเบื้องต้นได้ โดยใช้หลักการทางภาษา 4 ขั้นตอน คือสร้างบรรยากาศด้วยเพลง เกม นิทาน (ฟัง พูด), สอนด้วยชุดสอน, ฝึกด้วยชุดฝึก ฟัง พูด อ่าน เขียน และเสริมแรงด้วยเพลง เกม นิทาน ทั้งนี้มีเป้าหมายให้ผู้เรียน จดจำอักษรไทย (พยัญชนะ และ สระ), การคัดลายมือตามอักษรและคำ, การอ่านออกเสียง โดยเน้นการแจกลูกสะกดคำตามหมวดหมู่อักษรกลาง, สูง และต่ำ, ฝึกอ่าน-เขียนคำศัพท์จากอักษรที่เรียนไปแล้ว ทั้งในระดับพยางค์, คำ และประโยค วัตถุประสงค์จากการเขียนคำตามคำบอก โดยใช้เวลาเรียนภาษาไทยทั้งสิ้น 350 ชั่วโมงในปีการศึกษา โดยเรียนเฉลี่ยวันละประมาณ 2.30 ชั่วโมง ต่อวัน

4.2.2 การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาท้องถิ่นและภาษาไทยเป็นสื่อ ซึ่งดำเนินการโดยโครงการจัดการศึกษาแบบทวิภาษา (ภาษาไทย-มลายูถิ่น) ในโรงเรียนเขตพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งจัดการเรียนการสอนเฉพาะในโรงเรียนที่มีนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์มลายู 100% ตั้งแต่ระดับอนุบาล-ป.6 โดยมีเป้าหมายให้นักเรียนมีทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน ทั้งภาษาไทยและภาษาท้องถิ่น โดยสอนภาษาถิ่นเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์พร้อมปูพื้นฐานการอ่าน-เขียนผ่านภาษาท้องถิ่น การสอนภาษาไทยใช้รูปแบบการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองและใช้เทคนิคการเชื่อมโยงระหว่างภาษา และพัฒนาภาษาตามลำดับขั้นบันได ฟัง พูด อ่าน เขียน โดยเน้นการเข้าใจเพื่อสื่อความหมายควบคู่กับความถูกต้อง

การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาท้องถิ่นและภาษาไทยเป็นสื่อ สอดคล้องกับหนึ่งในรูปแบบการสอนภาษาไทยในสถานศึกษาในพื้นที่จังหวัดนราธิวาส ดังที่เรซา ชูสุวรรณ (2551) ได้กล่าวถึงไว้ในงานวิจัยเรื่อง “การพัฒนาแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จ.นราธิวาส” กล่าวคือ รูปแบบการสอนภาษาไทยในสถานศึกษาของจังหวัดนราธิวาส ปรากฏรูปแบบการเชื่อมโยงระหว่างภาษาไทย-ภาษาถิ่น ซึ่งเน้นความเข้าใจความหมายของคำระหว่างภาษาไทยและภาษามลายูถิ่นควบคู่กับการสอนอ่านเขียนแบบแจกลูกสะกดคำ รูปแบบการสอนต่างๆ เหล่านี้มีการนำมาใช้สลับกันไปตามสถานการณ์โดยมีหลักการสอนคือการฝึกซ้ำ การสอนจากง่ายไปยาก การเทียบและถ่ายโอนระหว่างภาษา และหลักความสมดุลของทักษะฟัง ดู พูด อ่านและเขียน

4.2.3 การสอนอ่าน-เขียนภาษาไทยแบบแก้ไขเฉพาะด้าน จากการให้ข้อมูลของครูผู้สอนสามารถแบ่งเป็น 2 กลุ่มตามเป้าหมายแนวทางการสอน คือการสอนที่เน้นพัฒนากระบวนการคิด และการสอนที่เน้นหลักเกณฑ์ทางภาษา ดังนี้

1) การสอนภาษาไทยที่เน้นการพัฒนากระบวนการคิดและการโต้ตอบสื่อสาร ครูจะใช้สื่อในการเรียนการสอน เช่น หนังสือส่งเสริมการอ่านเพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความ, บทอ่านแนว PISA

2) การสอนภาษาไทยที่เน้นหลักเกณฑ์ทางภาษาหรือไวยากรณ์ ครูจะใช้สื่อและแบบฝึกในการเรียนการสอนเพื่อมุ่งเน้นการแก้ปัญหาทางไวยากรณ์ เช่น ชุดสื่อคาราโอเกะพัฒนาทักษะการอ่านคำที่มีตัวสะกด (ใช้ควบคู่แผนการจัดการเรียนรู้ 5 ชั้น) เพื่อแก้ปัญหการอ่าน-เขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา, ชุดการเรียนรู้สระแปลงร่าง ชุดสระลดรูป ฝึกทักษะอ่านและเขียน การสะกดคำ และแต่งประโยค เพื่อแก้ปัญหาการอ่าน-เขียนคำที่ใช้สระลดรูป, แบบฝึกทักษะชุดหลักเกณฑ์ภาษาไทย เพื่อแก้ปัญหาเรื่องหลักภาษา

จากการศึกษาวิธีการจัดการเรียนการสอนอ่าน-เขียนภาษาไทยในชั้นเรียนประถมศึกษาในโรงเรียนที่มีนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์มลายูในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้พบว่ามียุทธวิธีหลากหลายรูปแบบ วิธีการสอนอ่าน-เขียนแบบบูรณาการนั้นเหมาะสมสำหรับนักเรียนทุกระดับชั้น แต่รูปแบบที่เหมาะสมสำหรับชั้นเด็กเล็กและประถมต้นได้แก่ การสอนภาษาไทยโดยใช้วิธีประสบการณ์ตรง เนื่องจากนักเรียนจะได้มีพื้นฐานและคลังคำศัพท์ภาษาไทยเพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน-เขียนในระดับขั้นที่สูงขึ้นไป และการพัฒนาการเรียนการสอนอ่าน-เขียนภาษาไทย 350 ชั่วโมง อ่านออกเขียนได้ เนื่องจากมีการปรับเพิ่มเวลาเรียน ทำให้นักเรียนมีเวลาเรียนรู้ภาษาไทยมากขึ้น ส่วนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาท้องถิ่นและภาษาไทยเป็นสื่อ มีความเหมาะสมสำหรับนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์มลายูในพื้นที่

สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ทุกระดับชั้น เพราะใช้ภาษามลายูถิ่นเป็นหลักในการจัดการเรียนการสอน แต่มีข้อจำกัดคือครูผู้สอนที่จะใช้วิธีการนี้จะต้องใช้ภาษาได้ทั้ง 2 ภาษาคือ ภาษามลายูถิ่นและภาษาไทย

ส่วนการสอนอ่าน-เขียนภาษาไทยแบบแก้ไขปัญหาเฉพาะด้าน เป็นรูปแบบวิธีการสอนหรือนวัตกรรมที่ครูผู้สอนได้ออกแบบและจัดทำขึ้น เพื่อมุ่งแก้ไขปัญหาคณะเฉพาะด้านของนักเรียน ทั้งปัญหาเรื่องการอ่าน-เขียนในระดับสูงและระดับพื้นฐาน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับระดับชั้นที่ครูผู้สอนรับผิดชอบ หากอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้นรูปแบบการสอนหรือนวัตกรรมจะเป็นการแก้ไขปัญหาคณะการอ่าน-เขียนขั้นพื้นฐาน เช่น การอ่าน-เขียนสะกดคำ แต่เมื่ออยู่ในระดับประถมศึกษาตอนปลาย การแก้ไขปัญหาคณะจะเป็นการอ่าน-เขียนเพื่อการตีความหรือเพื่อความเข้าใจความหมายมากกว่าระดับไวยากรณ์

5. ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษารูปแบบการพัฒนาทักษะการอ่านออก-เขียนได้ สำหรับชาติพันธุ์มลายูในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ยังมีประเด็นวิจัยเพิ่มเติมที่ควรศึกษาคือ การประเมินผลสัมฤทธิ์ของวิธีการสอนรูปแบบต่าง ๆ เพื่อค้นหาประสิทธิภาพของการสอนภาษาไทยและรูปแบบที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์มลายูในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ นอกจากนี้คณะวิจัยพบว่าปัญหาการพัฒนาทักษะการอ่าน-เขียนภาษาไทย มี 2 ส่วนคือ ปัญหาอันเกี่ยวเนื่องจากประเด็นภาษาและปัญหาอันเกี่ยวเนื่องจากหลักสูตรและวิธีการสอน ครูในพื้นที่ควรนำภาษาท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้ร่วมในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย และคำนึงพื้นฐานทางภาษาไทยของนักเรียน ครูอาจปรับเพิ่มชั่วโมงเรียนวิชาภาษาไทยในชั้นประถมต้น เนื่องจากนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์มลายูในพื้นที่ต้องการเวลาในการพัฒนาทักษะการอ่าน-เขียนมากกว่านักเรียนในโรงเรียนทั่วไป นอกจากนี้ควรเน้นทักษะการฟังและการพูด เนื่องจากนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์มลายูไม่ได้ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาแม่ และเพื่อเป็นพื้นฐานที่ดีของนักเรียนในการพัฒนาทักษะการอ่าน-เขียนต่อไป

6. กิตติกรรมประกาศ

คณะวิจัยขอขอบพระคุณคณะครูและนักวิชาการที่อนุเคราะห์ข้อมูลการสอนภาษาไทยสำหรับนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์มลายูในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ รวมถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา ปีตตานี และนราธิวาสที่อนุเคราะห์ข้อมูลครูดีเด่น ครูต้นแบบ และครูแกนนำด้านการสอนภาษาไทย และขอขอบพระคุณสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ที่มอบทุนอุดหนุนในการทำวิจัยครั้งนี้

7. บรรณานุกรม

- มาโนชญ์ บุญญานุวัตร และคณะ. (2551). รายงานการวิจัยโครงการการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้. กรุงเทพฯ: สำนักนโยบายและแผนการศึกษา สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- มูนิธิเราะ ผดุง และคณะ. (2556). สภาพการจัดประสบการณ์เรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองและแนวทางในการพัฒนาสื่อประสมสองภาษา: กรณีศึกษาจังหวัดนราธิวาส. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา 8,1 (31-39).
- เรชา ชูสุวรรณ และคณะ. (2551). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดนราธิวาสโดยใช้การจัดการความรู้. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- สุภา วัชรสุขุม. (2559). ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักเรียนนักศึกษาไทยเชื้อสายมลายูในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้. การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 5 24-26 เมษายน 2559 สร้างสรรค์งานวิจัยจากคลังปัญญาท้องถิ่นสู่สากล (หน้า 108-116). ยะลา: สถาบันวิจัยและพัฒนาชายแดนภาคใต้ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2553). รายงานการวิจัยและพัฒนานโยบายการเรียนการสอนภาษาไทยในจังหวัดชายแดนภาคใต้. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ และคณะ. (2550). รายงานการวิจัยเรื่อง สภาพการจัดการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.

ประวัติผู้วิจัย

1. ประวัติส่วนตัว

ชื่อ-นามสกุล

นางสาวจิตติขวัญ ภูพันธ์ตระกูล

ตำแหน่งปัจจุบัน

อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาไทย

วัน เดือน ปี เกิด

12 มีนาคม 2531

ที่อยู่ปัจจุบัน

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
เลขที่ 133 ถ.เทศบาล 3 ต.สะเตง อ.เมือง จ.ยะลา 95000

เบอร์โทรศัพท์

0 7329 9699

เบอร์โทรสาร

0 7329 9610

เบอร์โทรศัพท์มือถือ

0 81540 6199

2. ประวัติการศึกษา

ปี พ.ศ.ที่จบ	วุฒิการศึกษา	สาขาวิชา	สถาบันที่จบ
2558	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต	ภาษาไทย	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
2553	ศิลปศาสตรบัณฑิต	ภาษาไทย	มหาวิทยาลัยมหิดล

3. ประวัติการทำงาน

ช่วงปี พ.ศ.	ตำแหน่ง	หน่วยงาน
2558-ปัจจุบัน	อาจารย์	สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
2555-2556	ผู้ช่วยสอน	สาขาวิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

4. ผลงานด้านการวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ

งานวิจัยที่กำลังดำเนินการ

โครงการวิจัย “การศึกษาหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนอ่าน-เขียนภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาในโรงเรียน
ท้องถิ่นและโรงเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ในพื้นที่ภาคใต้” ภายใต้การสนับสนุนของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย
(สกว.) (ผู้ร่วมวิจัย)

โครงการวิจัย “ผลการจัดการเรียนแบบใฝ่รู้ (Active Learning) ที่มีต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
และความพึงพอใจในการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏ
ยะลา” (ผู้ร่วมวิจัย)

ประวัติผู้วิจัย

1. ประวัติส่วนตัว

ชื่อ-นามสกุล	นางสาวสุรัสวดี นราพงศ์เกษม	
ตำแหน่งปัจจุบัน	อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย	รูปถ่าย
วัน เดือน ปี เกิด	6 ตุลาคม 2525	
ที่อยู่ปัจจุบัน	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา เลขที่ 133 ถ.เทศบาล 3 ต.สะเตง อ.เมือง จ.ยะลา 95000	
เบอร์โทรศัพท์	0 7329 9699	
เบอร์โทรสาร	0 7329 9610	
เบอร์โทรศัพท์มือถือ	0 86770 4848	

2. ประวัติการศึกษา

ปี พ.ศ.ที่จบ	วุฒิการศึกษา	สาขาวิชา	สถาบันที่จบ
2557	การศึกษามหาบัณฑิต	ภาษาไทย	มหาวิทยาลัยทักษิณ
2548	ศิลปศาสตรบัณฑิต	ภาษาไทย	มหาวิทยาลัยทักษิณ

3. ประวัติการทำงาน

ช่วงปี พ.ศ.	ตำแหน่ง	หน่วยงาน
2553-ปัจจุบัน	อาจารย์	สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

4. ผลงานด้านการวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ

งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว

สุรัสวดี นราพงศ์เกษม. (2559). ผลการสร้างหนังสือนิทานส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมสำหรับเยาวชนมุสลิมในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้. *การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติครั้งที่ 5 ประจำปี 2559 สร้างสรรค์งานวิจัย จากคลังปัญญาท้องถิ่นสู่สากล* (หน้า 382-389). ยะลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.

สุรัสวดี นราพงศ์เกษม. (2558). *การสร้างหนังสือนิทานส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของเยาวชนในสามจังหวัดชายแดนใต้*. ยะลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.

สุรัสวดี นราพงศ์เกษม, มาโนช ดินลานสกุล, และนิดา มีสุข. (2557). การพัฒนาความสามารถในการเขียนบทความโดยใช้วิธีสอนและสร้างผลงานจากการตกผลึกทางปัญญา สำหรับนักศึกษาามมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา. *ปาริชาต*, 27(3), 50-62.

งานวิจัยที่กำลังดำเนินการ

โครงการวิจัย “การศึกษาหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนอ่าน-เขียนภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาในโรงเรียนท้องถิ่นและโรงเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ในพื้นที่ภาคใต้” ภายใต้การสนับสนุนของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) (ผู้ร่วมวิจัย)

โครงการวิจัย “ผลการจัดการเรียนแบบใฝ่รู้ (Active Learning) ที่มีต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจในการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา” (ผู้ร่วมวิจัย)

ประวัติผู้วิจัย

1. ประวัติส่วนตัว

ชื่อ-นามสกุล	นางสาวมิรินต้า บุรรุ่งโรจน์	
ตำแหน่งปัจจุบัน	นักวิจัยประจำสถาบันวิจัยภาษา และวัฒนธรรมเอเชีย มหาวิทยาลัยมหิดล	รูปถ่าย
วัน เดือน ปี เกิด	22 พฤษภาคม 2521	
ที่อยู่ปัจจุบัน	ศูนย์ศึกษาและฟื้นฟูภาษา-วัฒนธรรมในภาวะวิกฤต สถาบันวิจัย ภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย มหาวิทยาลัยมหิดล เลขที่ 999 หมู่ 5 ถ.พุทธมณฑลสาย 4 ต.ศาลายา อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม 73170	
เบอร์โทรศัพท์	0 2800 2308-14	
เบอร์โทรสาร	0 2800 2332	
เบอร์โทรศัพท์มือถือ	0 8651 52934	

2. ประวัติการศึกษา

ปี พ.ศ.ที่จบ	วุฒิการศึกษา	สาขาวิชา	สถาบันที่จบ
2547	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต	ภาษาศาสตร์	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
2543	ศิลปศาสตรบัณฑิต	ภาษาไทย	มหาวิทยาลัยบูรพา

3. ประวัติการทำงาน

ช่วงปี พ.ศ.	ตำแหน่ง	หน่วยงาน
2550-ปัจจุบัน	นักวิจัย	สถาบันวิจัยภาษา และวัฒนธรรมเอเชีย มหาวิทยาลัยมหิดล
2548-2549	Script Writer	รายการสารคดีโลก 360 องศา สถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5

4. ผลงานด้านการวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ

งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว

มิรินต้า บุรรุ่งโรจน์ (2556). แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ : กรณีศึกษา
โครงการวิจัยทวิ/พหุภาษาในพื้นที่ชายแดนภาคใต้ . *สารอาศรมวัฒนธรรมวลัยลักษณ์*, 13 (2) , 120-141.

มิรินต้า บุรรุ่งโรจน์. (2553). ทลายกำแพงกีดขวางการเรียนรู้ภาษาไทยของเยาวชนไทยเชื้อสายมลายูในจังหวัด
ชายแดนภาคใต้. *วารสารคณะศิลปศาสตร์มหิดล: The Journal*, 7 (2), 151-173.

โครงการแสวงหารูปแบบการศึกษาที่เสริมสร้างความสมานฉันท์ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้: ขยายผล
แนวทางการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทวิภาษา (ภาษาไทย-มลายูถิ่น) ในโรงเรียนเขตพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้
สนับสนุนโดย สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย ม.มหิดล ปี 2557-2558 (หัวหน้าโครงการ)

โครงการฟื้นฟูของกินพื้นบ้านเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารและสืบสานวัฒนธรรมในกลุ่มชาติพันธุ์ (สนับสนุน
โดย สสส.) ปี 2555-2556 (ผู้ร่วมวิจัย)

โครงการวิจัยและพัฒนานโยบายการเรียนการสอนภาษาไทยในจังหวัดชายแดนภาคใต้ (สนับสนุน โดย สำนักงาน
เลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ) ปี 2551- 2554 (ผู้ร่วมวิจัย)

โครงการฟื้นฟูภาษาและภูมิปัญญาท้องถิ่นชายแดนใต้ (สนับสนุนโดย สกว.) ปี 2551 – 2555 (ผู้ประสานงานวิจัย)

Mother Tongue-Based Bilingual Education (Thai - Patani Malay) in Four Pilot Schools in Southern
Border Provinces of Thailand (supported by Unicef) ปี 2555-2556 (ผู้ร่วมวิจัย)

งานวิจัยที่กำลังดำเนินการ

โครงการวิจัย “การศึกษาหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนอ่าน-เขียนภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาในโรงเรียน
ท้องถิ่นและโรงเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ในพื้นที่ภาคใต้” ภายใต้การสนับสนุนของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย
(สกว.) (หัวหน้าโครงการ)

โครงการวิจัยปฏิบัติการเรื่อง “การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาท้องถิ่นและภาษาไทยเป็นสื่อ: กรณีการจัด
การศึกษาแบบทวิภาษา (ภาษาไทย-ภาษามลายูถิ่น) ในโรงเรียนเขตพื้นที่ ๔ จังหวัดชายแดนภาคใต้” (สนับสนุน
โดย สกว., มหิดล) ปี 2551-2559 (ผู้ร่วมวิจัย)

Institutionalizing Mother Tongue Based Multilingual Education (MTB MLE) in Thailand’s Deep
South (supported by European Union) ปี 2556 – 2558 (ผู้ร่วมวิจัย)

ประวัติผู้วิจัย

1. ประวัติส่วนตัว

ชื่อ-นามสกุล	นางสาวสรัญญา กฤษณานูวัตร
ตำแหน่งปัจจุบัน	เจ้าหน้าที่โครงการวิจัยสังกัดศูนย์ศึกษาและ ฟื้นฟูภาษา-วัฒนธรรมในภาวะวิกฤต รูปถ่าย
วัน เดือน ปี เกิด	13 กุมภาพันธ์ 2522
ที่อยู่ปัจจุบัน	ศูนย์ศึกษาและฟื้นฟูภาษา-วัฒนธรรมในภาวะวิกฤต สถาบันวิจัย ภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย มหาวิทยาลัยมหิดล เลขที่ 999 หมู่ 5 ถ.พุทธมณฑลสาย 4 ต.ศาลายา อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม 73170
เบอร์โทรศัพท์	0 2800 2308-14
เบอร์โทรสาร	0 2800 2332
เบอร์โทรศัพท์มือถือ	0 8732 61038

2. ประวัติการศึกษา

ปี พ.ศ.ที่จบ	วุฒิการศึกษา	สาขาวิชา	สถาบันที่จบ
2551	ศิลปศาสตรบัณฑิต	ภาษาไทยเพื่ออาชีพ	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

3. ประวัติการทำงาน

ช่วงปี พ.ศ.	ตำแหน่ง	หน่วยงาน
2551-ปัจจุบัน	เจ้าหน้าที่ โครงการวิจัย	ศูนย์ศึกษาและฟื้นฟูภาษา-วัฒนธรรมในภาวะวิกฤต สถาบันวิจัยภาษา และวัฒนธรรมเอเชีย มหาวิทยาลัยมหิดล

4. ผลงานด้านการวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ

งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว

สรัญญา กฤษณานูวัตร. (2553). สื่อและกลวิธีการสอน เครื่องมือในการพัฒนาการเรียนรู้ของเยาวชนในจังหวัด
ชายแดนใต้. จดหมายข่าวประชาคมวิจัย (สกว.), 16 (94).

โครงการวิจัยปฏิบัติการเรื่องการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาท้องถิ่นเป็นสื่อ กรณีการจัดการศึกษา
แบบทวิภาษา (สนับสนุน โดย สกว., มหิดล) ปี 2550-2558 (ผู้ร่วมวิจัย)

โครงการวิจัยและพัฒนานโยบายการเรียนการสอนภาษาไทยในจังหวัดชายแดนภาคใต้ (สนับสนุน โดย สำนักงาน
เลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ) ปี 2551, 2553, 2554 (ผู้ร่วมวิจัย)

งานวิจัยที่กำลังดำเนินการ

โครงการวิจัย “การศึกษาหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนอ่าน-เขียนภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาในโรงเรียน
ท้องถิ่นและโรงเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ในพื้นที่ภาคใต้” ภายใต้การสนับสนุนของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย
(สกว.) (ผู้ร่วมวิจัย)

โครงการประยุกต์องค์ความรู้การจัดการศึกษาแบบทวิ-พหุภาษาศึกษาและพัฒนานวัตกรรมสื่ออิเล็กทรอนิกส์สู่
โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ปี 2559-2560 (ผู้ร่วมวิจัย)